

Samling af Afgørelser

Sag C-322/15

Google Ireland Limited

og

Google Italy Srl

mod

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale amministrativo regionale per il Lazio)

»Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — ikke tilstrækkelige oplysninger om den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen og om begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af det præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag«

Sammendrag – Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 8. september 2016

Præjudicielle spørgsmål — formaliteten — nødvendigheden af at forelægge Domstolen tilstrækkelige præciseringer med hensyn til den faktiske og retlige sammenhæng — rækkevidde — anmodning, som ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om den faktiske og retlige sammenhæng — umuligt for Domstolen at give den forelæggende ret et brugbart svar — åbenbart afvisningsgrundlag

(Art. 267 TEUF; statuten for Domstolen, art. 23; Domstolens procesreglement art. 53, stk. 2, og art. 94)

Det er åbenbart, at en anmodning om præjudiciel afgørelse ikke kan antages til realitetsbehandling, når den begrænser sig at nævne en afgørelse fra en tilsynsmyndighed for kommunikation, der som følge af lovændringer blev vedtaget med henblik på at udvide forpligtelsen til systematisk at foretage en økonomisk indberetning til at omfatte reklamevirksomheder, som forhandler reklamepladser på internettet, og selskaber med hjemsted i udlandet, og når hverken omfanget og indholdet af eller de nærmere bestemmelser om den forpligtelse, hvis anvendelsesområde er blevet udvidet, er nærmere beskrevet i denne anmodning.

Det er nemlig afgørende, at anmodningen om præjudiciel afgørelse indeholder oplysninger om rækkevidden af indholdet af de nationale bestemmelser, der kan finde anvendelse i hovedsagen, og eventuelt den relevante nationale retspraksis, således at de berørte, der er omfattet af artikel 23 i statuten for Domstolen, og Domstolen kan vurdere, hvorvidt den pågældende forpligtelse er i overensstemmelse med EU-retten, navnlig henset til forpligtelsens karakter, indhold og omfang.

Når den forelæggende ret i en sag, der vedrører en mulig restriktion for en grundlæggende frihed, ikke har gjort det muligt for Domstolen at foretage en vurdering af, om der foreligger en sådan restriktion og dens omfang, og eventuelt herefter foretage en fyldestgørende undersøgelse af begrundelsen for denne restriktion, herunder navnlig dens proportionalitet, er Domstolen ikke i stand til at give den

forelæggende ret et brugbart svar. Selv om beskyttelsen af konkurrencen og pluralismen ganske rigtigt er tvingende almene hensyn, der kan begrunde restriktioner for den frie udveksling af tjenesteydelser, er det nemlig alene ved en tilstrækkeligt detaljeret beskrivelse af måden, hvorpå dette formål forfølges ved den nævnte afgørelse, der gør det muligt for Domstolen at efterprøve om, og i hvilket omfang, denne er egnet til og nødvendig for at sikre virkeliggørelsen af det almene formål, den forfølger.

(jf. præmis 25-32 og domskonkl.)